

РЕШЕНИЕ

№ 292

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 01.04.2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на пети март през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 139 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от В.О.К., против решение № 1302 от 27.12.2013г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 1395 по описа на съда за 2013 година, в частта, с която е потвърдено наказателно постановление № 3252/13 от 31.07.2013 г. на Началник сектор „Пътна полиция“ (ПП) към Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи (ОД на МВР) – Перник за нарушение по чл. 174, ал. 3, предл. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), с което са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2 000 (две хиляди) лв. и „лишаване от право“ да управлява МПС за срок от 24 месеца, както и за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 2, предл. 1 от ЗДвП във вр. с чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 (десет) лв.. В останалата част решението е влязло в сила.

В жалбата се застъпва, че районния съд е допуснал съществено процесуално нарушение, а при постановяване на решението не били обсъдени в пълнота събраните по делото доказателства. Твърди се, че липсват мотиви, защо се приема за безспорно осъществен състав на нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. От касационната инстанция се иска да отмени първоинстанционното решение в обжалваната му част и да реши спора, като по същество отмени процесното наказателно постановление и в останалата му част. В съдебно заседание касационният жалбоподател не изпраща представител.

Ответникът по жалбата – ОД на МВР – Перник, сектор „ПП“ пред съда не изпраща представител и не заявява становище във връзка с жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник дава заключение за правилност и законосъобразност на атакувания съдебен акт и предлага решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в производството пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което следва да бъде разгледана по същество. Пред касационната инстанция писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване на решението на районния съд не са представени.

Административен съд - Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите, ведно с диспозитива на атакувания съдебен акт, ясно личи волята на съда защо процесното НП се потвърждава в тази му част.

Проверяваният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Перник е приел от фактическа страна, че на 19.07.2013 г. около 01:00 часа в гр. Перник, ул. “Грамаге”, посока Студена – Изток, Д. А. М. и С. Н. С. – служители на Второ Районно управление при ОД на МВР – Перник, сектор „Охрана на обществения ред“, при извършвана проверка по повод сигнал в ОДЧ на Второ РУ при ОД на МВР – Перник за водач, управляващ МПС под въздействие на алкохол, установили, че В.О.К., правоспособен водач на МПС, управлява лек автомобил с рег. № ****7АТ. При проверката, служителите на II-ро РУ при ОД на МВР – Перник установили, че лицето лъха силно на алкохол и е с нестабилна походка, както и че не носи у себе си контролен талон и свидетелство за регистрация на МПС. На място е извикан патрул на сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР - Перник за тестване на водача с техническо средство за употреба на алкохол, каквато проверка К. отказва, както отказва да се подложи и на медицинско изследване за наличие на алкохол в кръвта. Така със съставяне на акт за нарушение, на 19.07.2013 г. срещу В.О.К. е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното по фактите Районен съд – Перник, при извършваната служебно проверка за законосъобразност на проведеното административнонаказателно производство не установил порок на процедурата по водене на същото или относно съдържанието актовете, обективирали го, които да послужат като основание за отмяна на наказателното постановление на това основание.

Разгледал съществото на спора, след съвкупна преценка на доказателствата събрани по повод производството, доводите на страните и отделяне на спорното от безспорното е приел, че именно В.К., в качеството му на водач на МПС, на посоченото място, в посочения час е осъществил виновно две от вменените му с акта състави на нарушения на ЗДвП. Отказал е да бъде изпробван за употреба на алкохол във време на управление на МПС и не е носил у себе си свидетелство за регистрация на управляваното МПС, за което правилно и законосъобразно е административно наказан, при което наказателното постановление е потвърдено в тази му част.

Административен съд – Перник споделя изцяло правните изводи на първата съдебна инстанция.

Несъстоятелно е оплакването на касатора относно неустановено от първата съдебна инстанция съществено процесуално нарушение, опорочило производството по налагане на административно наказание. Касационната инстанция не намира основание в доводите на касатора, тъй като не открива същественост в сочения от последния за порок на административнонаказателното производство, касателно съдържимото в обстоятелствените части на акта и процесното наказателно постановление вписване „по данни на горепосочените свидетели“. Районният съд е изследвал конкретно този факт, за да може обосновано да направи своите изводи. Известната неяснота на процесното

наказателно постановление в тази му част не е така съществен порок на проведеното административнонаказателно производство, че да послужи като самостоятелно основание за отмяната му. В хода на проведеното съдебно следствие пред въззивната инстанция е безспорно установено, че посочените в обстоятелствените части на акта и НП „свидетели“, са такива относно факта на управление на посочения автомобил от посоченото лице и на посоченото място, като единия от тях – Д. А. М. е свидетел и на едно от процесните нарушения, а именно отказът на водача да му бъде извършена проверка за установяване наличието на алкохол в кръвта. Предвид тези си изводи настоящия състав не намира повод за заключение, че с този несъществен порок на производството по налагане на административно наказание правото на защита на наказаното лице е било ограничено в някаква степен.

Напълно се споделят изводите на първата съдебна инстанция и по съществото на спора, отнасящ се до потвърдената част на процесното наказателно постановление. Районният съд правилно и основано на доказателствата по делото е приел за безспорно, че В.О.К., правоспособен водач на МПС на посочените дата, място и час, спрял за проверка във време на управление на автомобил, е отказал да бъде изпробван с техническо средство за употреба на алкохол, както и е отказал да се подложи на медицинско изследване, като освен това не е носил у себе си и свидетелство за регистрация на МПС. При тези данни правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност за реализиране състави на нарушения по чл. 174, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП и по чл. 100, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 183, ал. 1, предл. 3 от ЗДвП. Районен съд-Перник в изпълнение на задължението си да дири обективната истина е събрал необходимите и относими доказателства. Съдът е спазил нормата на чл. 14, ал. 1 от НК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН да постанови решението си въз основа на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, ръководейки се от закона, с което е осигурил разкриването на обективната истина с предвидените за това доказателства. Доказателствата са представени и събрани в годеен процесуален вид и в този смисъл са допустимите, относими и достатъчни такива за решаване на спора. Решението е мотивирано съобразно изискванията на закона, конкретиката на казуса и възраженията на пълномощника в съдебното производство. Същото е съобразено и с приложимия материален закон.

Предвид горното нарушенията на ЗДвП, повод за издаване на процесното НП в потвърдената му част, след законосъобразно проведено съдебно следствие, са безспорно установени и доказани по отношение на факт на извършване, самоличност на нарушителя и неговата вина, поради което правилно е решението на първата съдебна инстанция да потвърди НП в тази му част. Достигнал до този правен извод районният съд е приложил правилно и материалния закон, като така е постановил законосъобразно решение в обжалваната му част, което ще бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник, касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1302 от 27.12.2013 г. на Районен съд-Перник, постановено по НАХД № 1395 по описа на съда за 2013 година, в частта, с която е потвърдено наказателно постановление № 3252/13 от 31.07.2013 г. на Началник сектор „Пътна полиция“ към Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи – Перник, издадено срещу В.О.К., ЕГН *****,*** за нарушение по чл. 174, ал. 3, предл. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2 000 (две хиляди) лв. и „лишаване от право“ да

управлява МПС за срок от 24 месеца, както и за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 2, предл. 1 от ЗДвП във вр. с чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 (десет) лв..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/